

Sygn. akt VII K 420/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: Tomasz Retyk

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 roku

sprawy **B. N.**, s. J. i J. z domu M., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 maja 2016 roku około godz. 09:05 w P. na ul. (...), kierował pojazdem mechanicznym- samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 09:07 do stężenia na poziomie 0,32 mg/l, o godz. 09:51 do stężenia na poziomie 0,26 mg/l i o godz. 09:53 do stężenia na poziomie 0,26 mg/l, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego **B. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, że przyjmuje, iż dopuścił się go w dniu 25 maja 2016r. i na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne w stosunku do niego warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka o obowiązku zapłaty przez oskarżonego B. N. świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
3. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 maja 2016r.;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 420/16

UZASADNIENIE

W dniu 25. maja 2016 roku około godz. 9.05 na ul. (...) w P. jadąc pojazdem marki P. (...) nr rej. (...) B. N. został zatrzymany przez patrol policji do rutynowej kontroli.

(notatka urzędowa -k.1)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie wykonane o godz. 9.07 wykazało 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 9.51-0,26 mg/l, a o godz. 9.53-0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.2)

B. N. ma 41 lat, jest żonaty, posiada wykształcenie średnie, prowadzi działalność gospodarczą – przedszkole -zarabia 3.000 złotych miesięcznie, na utrzymaniu ma 2 dzieci, posiada dom i samochód.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.19v)

Oskarżony nie był karany.

(karta karna -k.9)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego i w sądzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że około 3 w nocy wypił piwo R., a rano przyjął leki cukrzycowe oraz insulinę. Rano został zatrzymany przez policję.

(wyjaśnienia oskarżonego -k.12)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem badania na stan trzeźwości i notatką urzędową.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badań oraz nie kwestionował wartości wyników.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprowadził się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Stosownie do treści art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu zostały spełnione przesłanki do zastosowania tego środka probacyjnego.

Oskarżony jest osobą niekaraną, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a przestępstwo z art. 178 a § 1 kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 2. Okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, a nadto wina i społeczna szkodliwość nie są znaczne bowiem, stan nietrzeźwości wynosił 0,32 mg/l -0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i wykazywał tendencję malejącą. Nadto tylko nieznacznie została przekroczona granica od której zaczyna się karalność na podstawie kk.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu zostały spełnione wszystkie przesłanki do zastosowania tego środka probacyjnego tym bardziej, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia - pracuje. Wina i społeczna szkodliwość czynu „nie są znaczne”. W doktrynie uznano, że termin ten obejmuje swoim zakresem przypadki o „średnim” stopniu społecznej szkodliwości (A. Z. w Kodeks karny część ogólna (...) str. 481).

Z uwagi na powyższe okoliczności decyzję o warunkowym umorzeniu należało uznać za zasadną.

Biorąc pod uwagę treść art. 67 § 1 i 2 kk wyznaczono okres próby 2 lat.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do spełnienia świadczenia na cel społeczny poprzez zapłatę kwoty 5.000 złotych na rzecz FPPoPP.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Jest to wystarczające do tego by oskarżony odczuł tę dolegliwość, a z drugiej strony jest to wystarczającą reakcją na czyn którego się dopuścił.

Z urzędu sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka okres zatrzymania prawa jazdy.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026),

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468).

Opłatę w wysokości 60 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.)